«3» «РО-1356/15»

ВО ИМЕТО НА ГРАЃАНИТЕ НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

ОСНОВНИОТ СУД СКОПЈЕ II СКОПЈЕ, како првостепен парничен суд преку судијата [redacted], како претседател на совет и судиите поротници [redacted], како членови на советот, постапувајќи по тужбата на тужителот Е. Ш. на ул.. Г., против тужениот [redacted], со седиште на ул.1 С., за поништување на одлука за токажување на договор за вработување од деловни причини, вредност на спорот 40.000,00 денари, по одржаната главна, јавна и усна расправа на ден 09.12.2015 година во присуство на полномошникот на тужителот [redacted], адвокат од Г. и полномошникот на тужениот адвокат [redacted], на ден 17.12.2015 година, ја донесе и објави следната:

П Р Е С У Д А

Тужбеното барање на тужителот Е. Ш. од Г., СЕ УСВОЈУВА.

Одлуката за откажување на договор за вработување од деловни причини под бр.04-536/1 од 23.01.2014 година донесена претседателот на управниот одбор со која на тужителот му е откажан договорот за вработување на работно место работник на наплатен пункт група 2 [redacted] со отказен рок од еден месец поради економски, организациони, технолошки, структурални и слични промени, СЕ ПОНИШТУВА КАКО НЕЗАКОНИТА.

СЕ ЗАДОЛЖУВА тужениот АД за дистрибуција и снабдување со електрична енергија С. да го врати тужителот Е.Ш. од Г. на работно место согласно неговата стручна подготовка, како и да му ги надомести трошоците во постапката во вкупен износ од 34.900,00 денари, во рок од 8 дена по приемот на пресудата под страв на присилно извршување.

О Б Р А З Л О Ж Е Н И Е

Тужителот преку својот полномошник на ден 14.02.2014 година поднесе тужба до овој суд со која побара да се поништи како незаконита одлуката на тужениот за откажување на договорот за вработување од деловни причини. Наведе дека одлуката е донесена спротивно на одредбите од ЗРО и КД на тужен и во незаконита постапка од причини што тужителот е неправилно рангиран бидејќи и покрај тоа што имал ист број на бодови со лицето после него му бил откажан договорот за вработување а дополнително тужениот распишал оглас и примил друг вработен. Предложи судот да го усвои тужбеното барање така како што е поставено и да го задолжи тужениот да му ги надомести на трошоците во постапката.

Докази предложи.
Трошоци побара.

Тужениот во писмен одговор на тужба и на одржаната расправа преку својот полномошник во целост го оспори тужбеното барање од причини што во конкретниот случај смета дека се работи за законити одлуки, а донесени согласно ЗРО и КД. Наведе дека при донесувањето на оспорените одлуки е спроведена законска постапка, донесена е одлука во која јасно се образложени причините за престанок на потребата од работа, а поради намалување на боројот на извртители на работното место на тужителот, па од овие причини предложи тужбеното барање да се одбие како неосновано.

Докази предложи.
Трошоци побара.

На одржаната главна, јавна и усна расправа на ден 09.10.2015 година во присуство на полномошникот на тужителот и полномошникот на тужениот, судот ги дозволи и изведе предложените докази и тоа: ги прочита [illegible] 12.12.2005 [illegible], [illegible] 21.04.2009 [illegible], [illegible] 05.11.2013, [illegible] 23.01.2014 [illegible], [illegible] 16.01.2014 [illegible], [illegible] 12.12.2013 [illegible], [illegible] 21.01.2014 [illegible], [illegible] 08.01.2014 [illegible]..... [illegible] 09.10.2013 [illegible], [illegible] 01.05.2012 [illegible], [illegible].[illegible]., па одлучувајќи по свое убедување кои факти ќе ги земе како докажани, а врз основа на совесна и грижлива оценка на секој доказ посебно и сите докази заедно, како и врз основа на резултатите од целокупната постапка, а согласно член 7 и 8 од ЗПП ја утврди следната фактичка состојба:

Тужителот бил вработен кај тужениот врз основа на договор за вработување од 12.12.2005 година на неопределено работно време за што имал и писмен договор за вработување. Со договор за вработување од 21.04.2009 година е наведено дека тужителот ќе ги извшува работните задачи како соработник во група 2 [redacted] а согласно правилникот за внатрешна организација кај тужениот.

Со програма на утврдува на потреба на престанок на работен однос со откажување на договор за вработување од деловни причини...... под бр.04-9709/2 од 09.10.2013 година било утврдено дека согласно одлуката на УО на тужениот од 13.06.2012 година а со цел имплементирање на современи и ефикасни методи на организаирање и развој на процесот на работа, како и со цел за намалување на персоналните трошоци и продуцирање на поголема профитабилност на компанијата се наметнала потребата од намалување на бројот на вработените а кои работат на работно место работник на наплатен пункт во група 2 [redacted] Така согласно правилникот за внатрешна организација на работното место на тужителот за Кец Г. било утврдено дека работат четворица извршители. По направените анализи за рентабилност на работењето на наплатните места и износите на трошоците било создадена потреба за постепено подобрување на организационата стурктура на Друштвото со реално намалкување на потребата од определен број на вработени односно престанок на потреба за одреден број на извршители на работното место работник на наплатен пункт во група 2 [redacted] била потребата од намалување на двајца извришители од вкупно четворица.

Така врз основа на примена на критериуми за престанок на работниот однос со отказ поради економски, технолошки, структурални и слични промени сите четворица извршители на работното место на тужителот биле бодирани па била изготвена листа бр.04-11524/9 од 05.11.2013 година па така тужителот добил вкупно 18 бода при што по критериумот работна успешност добил еден бод, а по критериум економска и социјална состојба не добил бодови. За тужителот, тужениот не ја ценел потврдата со која била утврдена неговата семејна економска и социјална положба и покрај тоа што преку е-маил од тужителот било побарано потврдата да се достави до 11.11.2013 година а листата со бодирање носи датум од 05.11.2013 година.

Врз основа на вака извршеното бодирање од страна на тужениот била изготвена листа на редослед на работници со вкупен збир на бодови за ведена под бр.04-11524/30 од 10.12.2013 година па било утврдено согласно погорецитиранaта листа дека за Кец Г. со 22 бода биле лицата В. Д. и Б. А., додека тужителот Е.Ш. и Н.Н. добиле ист број на бодови а 18.

Така тужениот согласно претходноцитиранaта листа со утврдени број на бодови донел одлука за престанок на потребата од работа на работници кај тужениот заведена под бр.04-92/1 од 08.01.2014 година во која било утврдено дека во [redacted] им престанува работниот однос на Н. Н. и Е.Ш. и покрај тоа што истите имале ист број на бодови.

Тужениот во истиот овој период имал сознание и покранал постапка против второрангираниот Б.А. а за постоење на кривично дело заради што била поведена дисциплинска постапка, па на ова лице му била изречена мерка престанок на работен однос заради што вработениот бил одјавен од Агенција за вработување на 04.02.2014 година. И покрај ваквиот начин на престанок на

работен однос тужениот сепак утврдил дека на тужителот и на лицето Н. Н. кои имале ист број на бодови им престанува работниот однос а подоцна боло донесено и оспореното решение со кое е утврдено дека на тужителот му е откажан договорот за вработување од деловни причини. Тужениот подоцна распишал оглас за еден работник на работно место [redacted] бидјеќи од утврдената листа за четворица вработени на тројца им престанал работниот однос па за едното упразнето место по распишан оглас и тоа бр.04-468/1 од 21.01.2014 година на кое место конкурирал и тужителот но не бил избран а било примено друго лице од надвор.

И покрај тоа што тужителот поднел приговор на одлуката со која му престанал работниот однос тужениот не одлучил по приговорот па така тужителот поднел навремена тужба.

Ваквата фактичка состојба судот ја утврди од предложените и изведени докази.

Имено неспорно е дека тужителот бил вработен кај тужениот врз основа на договор за вработување од 12.12.2005 година на неопределено работно време за што имал и писмен договор за вработување. Со договор за вработување од 21.04.2009 година е наведено дека тужителот ќе ги извшува работните задачи како соработник во група 2 [redacted] а согласно правилникот за внатрешна организација кај тужениот. Со програма на утврдува на потреба на престанок на работен однос со откажување на договор за вработување од деловни причини...... под бр.04-9709/2 од 09.10.2013 година било утврдено дека согласно одлуката на УО на тужениот од 13.06.2012 година а со цел имплементирање на современи и ефикасни методи на организаирање и развој на процесот на работа, како и со цел за намалување на персоналните трошоци и продуцирање на поголема профитабилност на компанијата се наметнала потребата од намалување на бројот на вработените а кои работат на работно место работник на наплатен пункт во група 2 [redacted] Така согласно правилникот за внатрешна организација на работното место на тужителот за Кец Г. било утврдено дека работат четворица извршители. По направените анализи за рентабилност на работењето на наплатните места и износите на трошоците било создадена потреба за постепено подобрување на организационата стурктура на Друштвото со реално намалкување на потребата од определен број на вработени односно престанок на потреба за одреден број на извршители на работното место работник на наплатен пункт во група 2 [redacted] била потребата од намалување на двајца извришители од вкупно четворица. Така врз основа на примена на критериуми за престанок на работниот однос со отказ поради економски, технолошки, структурални и слични промени сите четворица извршители на работното место на тужителот биле бодирани па била изготвена листа бр.04-11524/9 од 05.11.2013 година па така тужителот добил вкупно 18 бода при што по критериумот работна успешност добил еден бод, а по критериум економска и социјална состојба не добил бодови. За тужителот, тужениот не ја

ценел потврдата со која била утврдена неговата семејна економска и социјална положба и покрај тоа што преку е-маил од тужителот било побарано потврдата да се достави до 11.11.2013 година а листата со бодирање носи датум од 05.11.2013 година. Врз основа на вака извршеното бодирање од страна на тужениот била изготвена листа на редослед на работници со вкупен збир на бодови за ведена под бр.04-11524/30 од 10.12.2013 година па било утврдено согласно погорецитиранаата листа дека за [redacted] со 22 бода биле лицата В.Д. и Б. А, додека тужителот Е. Ш и Н.Н. добиле ист број на бодови а 18. Така тужениот согласно претходноцитираната листа со утврдени број на бодови донел одлука за престанок на потребата од работа на работници кај тужениот заведена под бр.04-92/1 од 08.01.2014 година во која било утврдено дека во [redacted] им престанува работниот однос на Н. Н. и Е. Ш и покрај тоа што истите имале ист број на бодови.

За судот беше спорно до кога тужителот имал рок да достави потврда за неговата социјална економска положба бидејќи истиот бил бодиран со 0 бодови. По однос на оваа околност судот утврди а од предложените и изведени докази дека на 05.11.2013 година на тужителот му е доставен интерен допис преку е-маил со која е побарана потврдата а со цел да се изврши бодирање и по тој основ. Во истиот допис е утврдено дека потврдата може да се достави најдоцна до 11.11.2013 година. Така тужителот постапил по ова напатсвие но и покрај ова а видно од изготвената листа на тужениот за рангирање е дека рангирањето е извршено на 05.11.2013 година односно пред рокот за кој тужителот можел да достави докази а тужениот имал обврска да го почитува. Ова дотолку повеќе што ваквите напатсвија тужителот ги добил од тужениот а преку е-маил.

Друга спорна околност во чиво утврдување се впушти судот е околноста на кој начин е извршено бодирањето. Имано при неспорна состојба а да видно од листата за бодирање и редослед на работници од 10.12.2013 година е дека лицето В.Д. и Б. А. добиле по 22 бода, додека трето рангиран е тужителот Е. Ш. и Н. Н. со по 18 бода, но тужениот и покрај ваквата состојба на листата по број на бодови сепак се одлучил да им престане работниот однос на трето и четврото вработените, додека прво и второвработените со 22 бода останале на работа. Од друга страна при неспорна состојба дека на второрангираниот Бурим Алили заради кривична постапка а проневера на пари која постапка била водена во истиот период кога биле бодирани вработените а преку листата на редослед на работници па против ова лице била покрената дури и кривична постапка и на кој неспорно му престанал работниот однос за што лицето Б. А. како трето рангиран и покрај ова е одјавен од Агенција за вработување на 04.02.2014 година тужениот всушност од четворицата вработени останале само еден вработен и тоа првобориданиот В. Д. Во секој случај имајќи во предвид дека тужениот не достави докази туку напротив судот од предложените и изведени докази утврди дека на лицето Б. А. му е престанат работниот однос на 04.02.2014 година а на тужителот оспореното решение односно одлуката за откажување на договорот за вработување му е донесена на 23.01.2014 година а истиот е одјавен од Агенција за вработување на 13.02.2014 година што значи дека тужениот требал, можел и морал да знае дека второрангираниот а Б. А. му престанал работниот однос а дека

од останатите двајца односно од тужителот Е. Ш. и лицето Н. Н. траба да биде другиот вработен. Ова и од причини што судот утврди дека тужителот и останатото лице добиле ист број на бодови па навистина не е јасно од кои причини тужениот и покрај тоа што имале чиста состојба наместо да извршуват дополнително рангирање се одлучиле на двајцата вработени тужителот и другото лице да им престане работниот однос. Ова дотолку повеќе што видно од доказите во списите на предметот е дека тужениот со оглед да ја утврдил потребата на двајца работници на ова работно место и покрај тоа што тој можел меѓу овие двајца работници дополнително со примена на други критериуми да утврди кое лице има повеќе бодови тој сепак распишал интерен оглас бр.04-468/1 од 21.01.2014 година за прием на работник на истото работно место. Навистина е нејасно од кои причини и покрај тоа што тужителот конкурирал истиот не е бил избран туку било избрано трето лице кое сега работи на работното место на тужителот. Ова од причини што согласно чл.110 од КД на тужениот е наведено дека доколку според критериумите утврдени од претходниот член од овој договор се наоѓаат во иста положба предност да го задржат работното место имаат работничка за време на бременост, родител со хендикепирано дете, самохран родител, инвалид на труд, работник кој има пет години до остварување на пензија, единствен хранител кој нема други приходи и друго. Оттука судот утврди дека тужениот постапил спротивно на одредбите на ЗРО и КД бидејќи кога се нашол во состојба да има работници кои рангирани по разни основи добиле ист број на бодови можел дополнително да ги рангира со критериуми така како што се наведени погоре а не наместо тоа да престане работен однос на лица со ист број на бодови а во исто време да распише оглас и приме лице од надвор. Од овие причини судот го уважи тужбеното барање и одлучи како во изрката на пресудата.

Судот го уважи тужбеното барање на тужителот бидејќи го имаше во предвид чл.76 ст.1 т.3 од ЗРО согласно кој е всушност донесена одлуката за престанок на работен однос од деловни причини, технолошки, економски, организациони и слични промени, каде е наведено дека работодавачот може на работникот да му го откаже договорот за вработување кога не е можно продолжување на работниот однос, ако покрај другите услови престане и потребата од вршење на одредена работа под условите наведени во договорот за вработување заради економски, организациони, технолошки, структурални или слични причини на страна на работодавачот, односно деловни причини.

Меѓутоа судот утврди дека тужениот постапил спротивно на чл.95 од ЗРО односно не ја запазил законитоста на постапката, и не ги исполнил условите предвидени во овој член, односно и покрај тоа што за својата намера за откажување на договорот од деловни причини ги известил вработените, донел одлука за утврдување на потребата за престанок на работниот однос на работници од деловни причини поради воведување на промени кај тужениот и го известил и консултирал синдикатот за потребата, причините, бројот и категоријата на работници на кои ќе им престане работниот однос по тој основ, сепка судот утврди дека постапката на тужениот во делот на бодирање и составување на листа за примена на критериуми за престанок на работнен однос врз основа на која

подоцна е и донесено и оспореното решение се направени спротивно на закнот дотолку повеќе што судот во оваа постапка не навлегува за причините за престанокот на работниот однос туку ја цени само законитоста на постапката.

Судот посебно ги ценеше напатсвија на Апелациониот суд а да не е јасно од каде овој суд заклучува дека тужениот како работодавач нема право да распише интерен оглас и да избере друго лице кога се работи за интерен оглас внатре и дека истото нема влијание во постапката за деловни причини меѓутоа судот сметаше дека од вака предложените и изведени докази токму околноста дека е распишан интерен оглас а работодавачот – тужениот има можност да го распореди тужителот детално опишани во фактичката состојба при што судот сметаше а согласно чл.96 од ЗРО дека работодавачот може на работникот да му понуди и друга алтернатива. Во секој случај од предложените и изведени докази судот утврди дека тужениот знаел за социјалната положба на тужителот бидејќи видно од уверението за социјалната состојба на тужителот стои логото на тужениот што значи дека истото е издадено од страна на тужениот откако пртходно тужителот го доставил до тужениот. Ова дотолку повеќе што уверението е издадено на 06.11.2013 година а истото е издадено со цел да се регулира одредено право а во врска со комплетирањето на докуметите во [redacted]. Исто така судот ценеше дека тоа што на лицето Б.А. му престанува работниот однос а видно од доказите дека ова лице е одјавено од Агенција за вработување на 04.02.2014 година а тужителот на 13.02.2014 година што значи дека тужениот знаел дека на лицето Б. А. му престанува работниот однос и дека на негово место согласно ранг листата треба да дојде тужителот. Од овие причини следуваше судот повторно да го уважи тужбеното барање.

По однос на трошоците судот согласно чл.148 од ЗПП, го задолжи тужениот да ги надомести на тужителот трошоците во постапката во вкупен износ од 34.900,00 денари, а кои се однесуваат за состав на полномошно 1.300,00 денари, за состав на тужба 3.900,00 денари, за застапување на пет расправи од по 4.680,00 денари или за пет расправи 23.400,00 денари, за состав на одговор на жалба 3.900,00 денари, како и за такса за тужба 1.200,00 денари и такса за одлука 1.200,00 денари.

ОСНОВЕН СУД СКОПЈЕ II СКОПЈЕ, III РО бр.1356/15 од 17.12.2015 година

Претседател на совет - судија,
[redacted]

ПРАВНА ПОУКА: Против оваа одлука дозволена е жалба во рок од 8 дена по приемот на истата преку овој суд до Апелациониот суд во Скопје.
Д.Н. На полн.на тужителот [redacted] и на полн. на тужениот [redacted] Ск опје